

A magyar térképészet sikereinek kovácsa

Az utolsó negyedszázad a magyar kartográfia felfelé ívelő korszaka volt. Ebben a fejlődésben meghatározó szerepet játszott tanszékünk, amelynek legjelentősebb egyénisége és motorja kollégánk és professzorunk, Klinghammer István. A tanszék az ő keze alatt európai ismertségre tett szert, miközben ő maga is – a legmagasabb hazai tudományos rang mellett – az európai térképészet elismert alakjává vált.

Munkássága a tematikus kartográfia, a térképi automatizálás és elméleti kartográfiai kérdések vizsgálatára koncentrálódott, emellett más fontos kutatásokat is kezdeményezett. Külföldi útjain jó érzékkel fedezte fel a fejlődés előtt álló területeket, a meghonosításra érdemes innovációkat. Részben ezek átültetésével, részben saját kezdeményezéseivel a hazai térképészeti kutatásokban új diszciplínákat honosított meg, és kollégáit, beosztottait is bőségesen ellátta perspektivikus témajavaslatokkal. Oktatói munkássága is imponáló. A keze alatt több térképész-generáció nőtt fel. A szakmában ma már többségben vannak az ő tanítványai.

Szakmai tudásával és meggyerő egyéniségével kiváló hazai és nemzetközi kapcsolatokat épített ki, amelyeket a szakma, a tanszék, a kollégák javára kamatoztat a mai napig. Az európai térképészet sokjeles alakját hozta el a tanszékre. Kapcsolataiból a fiatalabb munkatársak is profitáltak, ösztöndíjakhoz, utazási lehetőségekhez ju-

tottak. Magam pl. az ő ösztönzésére kötöttem hasznos ismeretségeket, szereztem értékes szakmai tapasztalatokat a karlsruhei szakfőiskolán.

Klinghammer István fő művének azt tekintem, hogy a tanszék a legsikeresebb korszakához vezette. Ehhez szakmai kvalitásain és karizmatikus egyéniségén túl az is hozzájárult, hogy a tanszéki érdekeket mindig a személyes érdekek fölé helyezte. *A szemétdomb legyen magas, ne a kakas hangos* – mondogatta. Gondolkodása azonban nem ragadt le a tanszék szintjén; mindig szem előtt tartotta a kari és főleg az egyetemi érdekeket. Ezért válhatott belőle elismert kari majd egyetemi vezető. Magasabbra tekintve, az ország sorsát is mindig a szíven viselte.

Szinte második családjaként törődött a tanszéki beosztottak problémáival. Bennünket, fiatalabbakat illemre, viselkedésre tanított nagy türelemmel és tapintattal, öltözködési tanácsokat adott, amit tőle inkább elfogadtunk, mint családtagjainktól. Egyetemi vezetőként sok emberen segített, és nagy empátiával magára vette sok súlyos nehézséggel küzdő egyetemi dolgozó gondját is.

Személy szerint nagyon sokat köszönhetek neki. Újdonsült egyetemi hallgatóként a térképészeti alapismereteket tanultuk tőle, a kezdő tanársegédőtől. A sok száraz matematika óra után felüdülés volt részt venni színes, humorral fűszerezett előadásain, gyakorlatain. Jól emlékszem, amikor újra és újra megismételtetett rajzi feladataink hibáinak tréfás kritikájával rászoktatott a figyelmes, pontos és tiszta munkára. Később, az egyetemi évek után kétszer is egyengette felvételemet a tanszékre, és kezdő kolléga létemre barátságával tisztelt meg. Ő hívta fel a figyelmemet az optimális torzulású vetületekre (mellesleg az elnevezés is tőle származott), és a téma további műveléséhez számos ötlettel, tanáccsal látott el. Az

Európa-vetület ötletét is ő találta ki. Kutatásaimat nagyra értékelte, és eredményeimet minden lehetséges fórumon reklámozta.

Színes egyéniségét évtizedek múltán is emlegetik hallgatótársai, gyakorló gimnáziumi és egyetemi tanítványai, külföldi ösztöndíjas időszakában megismert kollégái.

Klinghammer István most az utódokra hagyja a tanszéket. Nem lesz könnyű feladat az ő általa felállított mércének megfelelni.

Györffy János